

mig og min lillebror og balle

A/S ASA FILMUDLEJNING præsenterer

*den festlige danske
lystspilfarce i farver*

mig og min lillebror og bølle

Instruktører Lisbeth og Lau Lauritzen
Fotograf Erik Wittrup Willumsen
Tone Erik Jensen
Lys Sven Bregenberg
Regi Willy Berg-Hansen
Klip Nils-Ulrik M. P.
Script Anne Marie Aaes
Make-up Lene Henriksen
Kostumer Jytte Nielsen
Produktionsledelse Bjarne Vestergaard
Musik Sven Gyldmark

Personerne:

Søren Severinsen DIRCH PASSER
Peter Severinsen POUL REICHHARDT
Jens Olsen JESPER LANGBERG
Lone, hans kone LOTTE HORNE
Elias Weinholm HELGE KJÆRULFF-SCHMIDT
Bossholm PREBEN MAHRT
Fru Bossholm LOTTE TARP
Rasmus Rasmussen CHR. ARHOFF
Thorvald Christensen KARL STEGGER
Olivia Christensen GURI RICHTER
Holgensen, tipsdirektør GUNNAR LEMVIGH
Kristoffersen, slagter PER BENZON
Lund, kriminalassistent JØRGEN WEEL
Hansen, chauffør HENRIK WIEHE

Desuden medvirker Dirch's „Stjernehold“,
Gunnar Nu-Hansen og hundene „Kikki“ og „Igor“.

Så er vi atter på Bomø. Søren og Peter Severinsen har fået hund – og Bølle er en hund efter fodbold. Søren og Peter har det største besvær med at holde Bølle uden for banen, når Bomø's førstehold træner, selvom nogle af spillerne godt kunne lære noget. Bølle har nemlig boldøje. Den dribler så det er en sand fryd, og den går aldrig i benene på modstanderne. Men Bølle har foruden et godt boldøje også et godt øje til den lille, sorte puddel, Bibs, som tilhører den lige så lækre fru Bossholm, hvis mand ejer Bomø Hovedgård. Uden held har Bølle forsøgt at gøre indtryk på Bibs, men til gengæld bliver Bossholm imponeret over hundens fodboldkunnen. Søren for-

tæller stolt, at Bølle også *ved* alt om fodbold. „Var dansk fodbold med ved olympiaden i Mexico?“. Bølle virrer med hovedet som tegn på „nej“.

På „Strandgården,“ diskuterer man livligt, om man har råd til familieførgelse. Jens mener, at Lillepeter trænger til en lillesøster, men Lone har regnet ud, at det koster 50.000 kroner med et barn, og hun er derfor gået over til p-piller. Hun afslører dog, at hun hver uge tipper i håb om at få råd til familieførgelsen. Lillepeter, der har lyttet, kan fortælle Søren og Peter, at hans mor tipper hver onsdag med komis'en for at få en lillesøster.

Hvad nu hvis Søren og Peter tippede for at skaffe de penge? Søren har netop læst en hunde-videnskabelig artikel og fortæller Peter, at hundene på Færøerne kan varsle grind, hvorfor skulle en hund på Bomø så ikke kunne varsle en tolv. Onsdag aften går diskussionen om tips-chancerne altid højt i Thorvalds købmandsforretning, men da Søren kommer og afleverer en enkelt række uden system eller garderinger og erklærer, at det er ugens tolv, bliver man alligevel stumme. Og det kniber med at få mælet igen, da man nogen tid senere hører, at landposten eskorteret af landbetjenten har afleveret 338.000 til Søren og Peter.

Der er rigeligt til Lones familieførøgelser, selvom det skulle blive tvillinger, men hvor gør de af resten af pengene? Landposten og landbetjenten får hver 10.000 i drikkepenge, fodboldklubben betænkes med 50.000, Bossholm, der lige er blevet pantet, „låner“ lidt, og resten foreslår Søren bliver brugt til et nyt klokkespil. Præsten er imidlertid imod, at det skal spille „Stork, stork langeben“.

Alle har fundet ud af Bølles færdigheder, og da TV-avisen bringer de tolv rigtige tipstegn, sidder alle Bomø's beboere fast klinet til skærmen. Fru Bossholm drømmer om pelse, Bossholm er allerede ude af gælden, præstefruen kan ende-

lig få sit lyserøde badeværelse, og pastoren ærgrer sig over, at han i sin bøn har lovet at give pengene til sognets fattige. Som menighedsmedlem spiller Thorvald ikke, men han har sikret sig naturalier, ved at sælge Søren's tipskupon til alle øens beboere.

På tipstjenesten nægter man at meddele pressen, hvor store præmierne er. Til gengæld tilkalder man kriminalpolitiet. Der er fundet 117 tolvere, alle på enkeltrækker, alle stemplet hos den samme forhandler, alle fra Bomø, men med forskellige navne.

Men intet kan holdes hemmeligt for pressen. Bølle er plud-

selig blevet berømt og inviteres i TV sammen med Søren og Peter. Her provokeres de til at lade Bølle prøve at tippe for seerne. Og resultatet udebliver ikke. Den følgende mandag morgen er den sensationelle overskrift: **OVER EN MILLION TOLVERE I DENNE UGE.**

Nu er Bølle blevet et samfundsøkonomisk problem. Søren og Peter lover, at den aldrig skal komme i nærheden af en fodbold mere. Men hunden er væk. Bølle kommer på regeringsplan. Alle sættes ind i eftersøgningen. Men det viser sig, at Bibs også er væk. Bossholm og Bølle var igang med at tippe, da Bølle pludselig stak af efter 11 tegn. Den sidste kamp

er imidlertid helt sikker. Bomø kan aldrig vinde over Niddinge.

Men vinder Niddinge, vil en ny tolvser til Bomø betyde døden for Bølle. Søren indkalder alle reserverne til den vigtige kamp, og selvom de først møder op $\frac{1}{2}$ time efter kampen er begyndt, dribler de sig gang på gang gennem Niddinges forsvar. Med Søren i spidsen og Peter som massør, banker de det ene mål i kassen efter det andet.

Sejr til Bomø, en ellever til Bossholm, Bølle er reddet og kvitterer sammen med Bibs med en kurvfuld hvalpe. Og Jens og Lone får trillinger. Så slog pengene alligevel ikke til.

